

Hárs György Péter

Tavasza előtt

*A nem olvadó szemetek
kibukkannak a hó alól
én is sok mindent szeretek
de ez valahogy róla szól*

*míg eltűnnek kacér nyomok
a mocskolódo semmiben
összebb szorul egy vén torok s
a fölemelt kéz megpihen*

*habó! habó! jó lesz megállni
sodor a tavasz árja itt
cipőnk beázik s kell a sáml
fölerd az úr sírámaít.*